

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Търговище, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ

Членове: ЙОРДАН П. ИВАНОВ
ЯВОР ПЛ. ТОМОВ

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ЙОРДАН П. ИВАНОВ Въззивно наказателно дело от частен характер № 20233500600444 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано е по въззивна Жалба от частните тъжители и граждански ищци Г. К. К. и С. М. А., и двамата от с. Вардун, общ. Търговище, чрез адвокат А. Н. от ТАК – повереник на двамата, срещу присъда № 38/07.11.2023 год. постановена по НЧХД № 663/2023 год. по описа на РС – Търговище, с която присъда, подсъдимите: С. Т. С. е признат за невиновен за извършено престъпление по чл.144, ал.1 от НК, а А. А. Х. за невиновна за извършено престъпление по чл.146, ал.1 от НК.

Отхвърлени са предявените граждански иски, подадени от двамата тъжители срещу двамата подсъдими като неоснователни.

Осъдените са тъжителите Г. К. и С. А. да заплатят солидарно на двамата подсъдими направените разноски за защитник, както и разноските по делото.

Във въззивната жалба, която е бланкетна се посочва, че присъдата на първата инстанция е неправилна и незаконосъобразна. Моли се присъдата на РС да бъде отменена, като се постанови нова, с която подсъдимите бъдат признати за виновни по повдигнатите им обвинения, като бъдат осъдени и да заплатят предявените граждански иски.

Посочва се, че в срока по чл.320, ал.4 от НПК ще бъдат депозирани допълнителни съображения. В посочения срок такива не са депозирани до даване на ход на въззивното съдебно заседание.

Въззивниците Г. К. и С. А. не се явяват в съдебно заседание. Не се явява и техният повереник адвокат Н..

Въззиваемите С. С. и А. Х. се явяват. Чрез защитникът си адвокат Д. П., считат жалбата за неоснователна. Посочва се, че присъдата на първата инстанция е правилна и законосъобразна и като такава молят да бъде потвърдена. Моли се да има присъдени направените разноски за защитник пред въззивната инстанция.

Съдът, след преценка на наведените оплаквания в жалбата, наведените доводи от страна на страните във въззивното производство и изцяло правилността на обжалваната присъда, по реда на чл. 314, ал. 1 от НПК, констатира следното:

При разглеждане на делото е допуснато съществено процесуално нарушение, визирано в чл.335, ал.1 от НПК, по отношение на първото обвинение, а именно по квалифицираното от страна на първата инстанция по чл.144, ал.1 от НК, поради което присъдата на РС – Търговище в тази и част следва да бъде отменена. По отношение на второто обвинение по чл.146, ал.1 от НК, присъдата следва да бъде потвърдена. След връщане на делото в РС, материалите по делото следва да бъдат изпратени /при възможност отделени/ на Районна прокуратура гр. Търговище.

Делото е образувано по подадена частна тѣжба от Г. К. и С. А., и двамата от с. *****, общ. *****, срещу С. Т. и А. Х., и двамата от същото село. В тѣжбата са описани фактите на станалото, като според двамата тѣжители: - подсѣдимия С. С. се е заканил на двамата тѣжители, че ще ги убие и ще запали къщата им, и това е възбудило основателен страх у тях. Като са квалифицирали това Д.ие по чл.144 от НК. Действията на подсѣдимата А. Х. са описали, че е казала нещо обидно за честта и достойнството на двамата тѣжители, изразяващо се в нецензурни думи и псувни в тяхно присъствие, като са го квалифицирали по чл.146, ал.1 от НК.

С Разпореждане № 734/07.09.2023 год. съдията-докладчикът е дал ход на тѣжбата, като е квалифицирал първото Д.ие по отношение на подс. С. С. по чл.144, ал.1 от НК, а по отношение на А. Х. по чл.146, ал.1 от НК.

Съдът в диспозитива на първото обвинение е приел, че на 10.07.2023 год. в с. Вардун, общ. Търговище, С. Т. С. се заканил на Г. К. К. и С. М. А., че ще ги убие и ще запали къщата им, и това е възбудило основателен страх у тях.

В първото проведено заседание съдът е указал на тѣжителите /л.38 от ндчх/ да уточнят и конкретизират двете обвинения, както и гражданските иски. С молба /л.50/ частните тѣжители са уточнили двете обвинения, като по първото са посочили правната квалификация по чл.144, ал.1 от НК, а по второто са посочили по чл.146, ал.1 от НК.

На следващото заседание повереникът на частните тѣжители и граждански ищци, на основание чл.276, ал.2 от НПК, отново е посочил престъплението в което обвиняват подс. С., а именно, *че на 10.07.2023 год. в с. Вардун, общ. Търговище, С. Т. С. се заканил на Г. К. К. и С. М. А., че ще ги убие и ще запали къщата им и това е възбудило основателен страх у тях, като е квалифицирал деянието по чл.144, ал.1 от НК /л.61/.*

С присъда № 38/07.11.2023 год. /л.83/ съдът е признал подс. С. С. за невиновен в това, че на 10.07.2023 год. в с. Вардун, общ. Търговище, С. Т. С. се заканил на Г. К. К. и С. М. А., че ще ги убие и ще запали къщата им и това е възбудило основателен страх у тях от

осъществяването му, като е посочил отново същата правна квалификация по чл.144, ал.1 от НК.

Изхождайки от изтъкнатите факти и тяхното правно значение, въззивният съд счита че, атакуваната присъдата по отношение на обвинението по чл.144 от НК е незаконосъобразна, доколкото е постановена в нарушение на задължителния процесуален ред за осъществяване на наказателното правосъдие по дела от общ характер. За дела от общ характер съгласно чл.191 от НПК задължително преди съдебна фаза се провежда ДП.

Съдията-докладчик при насрочване на делото незаконосъобразно е приел в разпореждането си, че въз основа на описаните факти в тъжбата, следва да даде правна квалификация по чл.144, ал.1 от НК. Като по този начин незаконосъобразно е преценил, че е валидно сезиран с обвинение за престъпление срещу С. С., което се преследва по реда на чл.81 от НПК. Съгласно чл.252, ал.4, изречение второ от НПК. *„В разпореждането за насрочване, с което се дава ход на тъжбата, съдията-докладчик определя правната квалификация на фактите, изложени в тъжбата“*. Съдията-докладчик следва да предаде подсъдимия само, когато от описаното в тъжбата се касае за престъпление, и то такова, което се преследва по тъжба на пострадалия.

В процесният случай, видно от изложените в тъжбата обстоятелства, е че тъжителите не твърдят, че извършеното срещу него престъпление е закана по чл.144, ал.1 от НК, а напротив описва в тъжбата си, че закана е с УБИЙСТВО *„С. излезе напред и започна да ми крещи, че ще ме убие, ще ме изнесе от къщи през нощта и никой няма вече да ме види. Щял да запали къщата и да изгорим всички в нея“* / виж тъжбата л.5 от нчхд/. Именно поради това и в края на тъжбата е посочено в диспозитива на обвинението – *„се е закарал на Г. К. и С. А., че ще ги убие и ще запали къщата им и това е възбудило основателен страх у тях“*. Въз основа на изнесеното в тъжбата и съдът в разпореждането си е приел, че закана е за убийство, но въпреки това не е квалифицирал деянието по чл.144, ал.3 от НК.

Видно от разпоредбата на чл.161, ал.1 от НК са изрично посочени случаите, кога се възбужда наказателно преследване по тъжба на пострадалия. Като престъплението извършено по ал.3 на чл.144 от НК не е посочено в тази разпоредба. Квалифицирайки неправилно описаното в тъжбата като престъпленията по чл.144, ал.1 от НК, а не по чл.144, ал.3 от НК, районният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, защото е правораздавал извън своята компетентност и е иззел правомощието на прокурора да повдигне обвинение с обвинителен акт.

Поради това въззивният съд намира, че са налице основанията на чл.335, ал.1 от НПК за отмяна присъдата в частта ѝ, в която съдът се е произнесъл по чл.144, ал.3 от НК /незаконосъобразно приемайки, че се касае по ал.1 на същият текст/, тъй като престъплението за което е образувано производството в тази си част по тъжба на частния тъжител, е от общ характер, и компетентната прокуратура да ръководи разследването е ТРП.

В случая, въпреки оправдателната присъда, не е налице хипотезата на чл.335, ал.4 от НПК, тъй като въззивният съд е сезиран от страна на частните тъжители със съответна жалба, молейки присъдата да бъде отменена изцяло.

По отношение на престъплението по чл.146, ал.1 от НК, както се посочи по-горе въззивната инстанция счита, че присъдата в тази и част следва да бъде потвърдена. Настоящият състав счита, че първостепенният съд на базата на задълбочен анализ на събраните и приложени доказателства и в изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от НПК, е достигнал до задълбочени и обосновани правни изводи касателно обстоятелството, че не е доказано по един безспорен и категоричен начин от субективна и обективна страна, че подсъдимата А. Х. е извършила престъплението по чл. 1, ал.1 от НК. Всички доказателства са анализирани от първоинстанционният съд, поотделно и в тяхната взаимовръзка. В съответствие с изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК, в мотивите към присъдата са изложени подробни съображения, относно кредитирането на гласните и

писмени доказателства. Според ТОС, по отношение на тази част от съдебния акт към първостепенния съд, не могат да бъдат отправени упреци във връзка с установяването на релевантните факти, тъй като задълженията му по разкриване на обективната истина са изпълнени отговорно, и фактическата обстановка на Д.ията е очертана в нужния обем. ТОС изцяло възприема аргументирания анализ на доказателствените източници, подробно изложен в мотивите към присъдата, относно кредитирането на показанията на разпитаните по делото свидетели и фактите изведени от тези разпити, приетите и приобщените чрез прочитане писмени доказателства.

Търговишкият окръжен съд извърши на основание чл. 13, 14, 18 и 107, ал. 3 и 5 от НПК проверка и анализ на всички релевантни доказателства, събрани в наказателното производство.

Видно от събраните гласни доказателства, правилно са обособени от първата инстанция две групи. РС в мотивите си подробно е обсъдил, анализирал и кредитирал показанията на едната група свидетели, а именно тези доведени от подсъдимите. Въззивната инстанция без да преповтаря изложеното в мотивите на първата инстанция, счита че, показанията на първата група – свидетелите: С. Т., А. Т., М. Р., С. Р. и Кр. Ст., са логични, последователни, обективни и подкрепят обясненията на подсъдимите С. С. и А. Х.. Правилно РС е подложил под внимателна проверка показанията на св. С. Т., А. Т. и М. Радосла /първите двама синове на двамата подсъдими, а последната тяхна снаха/, като техните показания кореспондират с показанията на незаинтересованите свидетели – Р. и Ст. Последните две свидетелки са присъствали случайно на възникналия скандал между подсъдимите и тъжители.

В тежест на частните тъжители е да докажат изнесеното в тъжбата си. Видно от събраните доказателства, същите не са доказали по един безспорен и категоричен начин твърдяното в тъжбата си по отношение на подсъдимата А. Х.. Тъжители са посочили свидетели, които са били разпитани пред първата инстанция – М., Хр. и М. Съдът е анализирал внимателно показанията на втората група свидетели, като правилно е приел, че показанията са св. Михайлов и Христов се разминават помежду си, и в пълно противоречие с показанията на първата група свидетели. Относно св. М. – същата не е присъствала на възникналия скандал.

По делото е изискан, приложен и анализиран и подадения сигнал на тел.112. Разпитани са и полицейските служители – св. Г. и В., изпратени по повод възникналия сигнал, който е бил подаден от подс. С.. Тези доказателства също кореспондират с показанията на първата група свидетели.

От всички събрани доказателства е установено несъмнено, че е възникнал скандал между подсъдимата А. Х. и частния тъжител К.. Били разменени реплики и то на висок глас между тях. Инкриминираните изрази, които частните тъжители са посочили в тъжбата си – „ще те насера в устата“, „ще ти еба майката“, „ще се насера в устата на дядо ви“, „че сме алчни и ненаситни“, „че не сме се наiali“, „че сме долно племе“, които посочват, че подс. Х. е изрекла към тях не са доказани по отношение на тъжителя К.. По отношение на частната тъжителка С. А. категорично е доказано, че тя не участвала в скандала и е дошла едва накрая с мотопед.

След като обвинението, което са повдигнали частните тъжители не е доказано, така както изисква законът, по един категоричен и безспорен начин, правилно съдът е оправдал подсъдимата А. Х..

При служебната проверка на обжалваната присъда по реда на чл.314 от НПК, настоящата инстанция счита, че присъдата по обвинението по чл.144 от НК на първата инстанция следва да бъде отменена и делото върнато на РС, който следва да изпрати /отдели/ материалите на РП – Търговище, тъй като се касае за престъпление от общ характер. По относние на второто обвинение по чл.146, ал.1 от НК, присъдата на първата

инстанция следва да потвърдена, като правилна и законосъобразна. Следва да се измени присъдата на пърната инстанция в частта за раноските. Също така да се осъдят двамата тържители да заплатят разноските за защитника относно потвърдената част на присъдата по отношение на А. Х., които са направени пред въззивната инстанция. Искането за присъждането на разноси пред въззивната инстанция по отношение първото обвинение, следва да се отхвърлят, тъй като присъдата в тази си част по отношение на С. Т. следва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл. 335 , ал.1 от НПК по първото обвинение и по чл.338 във вр. с чл.334 т.6 от НПК по второто обвинение, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 38 от 07.11.2023 год. постановена по НЧХД № 193/2023 год. по описа на РС – Търговище, в **ЧАСТТА Й**, в която подсъдимият С. Т. С. е бил признат за невиновен и оправдан по чл.144, ал.1 от НК, като връща делото на РС – Търговище.

Следва, след връщането на делото в РС материалите по това обвинение да се изпратят на Районна прокуратура гр. Търговище, по повод твърдяното в тъжбата, че е извършено престъпление по чл.144, ал.3 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в **ЧАСТТА Й**, в която подсъдимата А. А. Х. е призната за невиновна и оправдана по повдигнато й обвинение по чл.146, ал.1 от НК.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ

ОТМЕНЯ присъдата в частта й, в която тържителите Г. К. К. и С. М. А. са осъдени да заплатят солидарно на С. С. сумата от 1200 лева, представляваща направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останала й част относно разноските.

ОСЪЖДА Г. К. К. и С. М. А. да заплатят на А. А. Х. сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща разноси за адвокат пред въззивната инстанция.

ОТХВЪРЛЯ искането от страна на частните тържители да бъдат осъдени да заплатят на С. Т. С. сумата от 1000 лева, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____